

EI 47

Direcció: Marcel Barrena **Guió:** Marcel Barrena, Alberto Marini **País:** Espanya **Durada:** 110 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Eduard Fernández, Clara Segura, David Verdaguer, Zoe Bonafonte... **Música:** Arnau Bataller **Fotografia:** Isaac Vila **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 06/09/2024
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en català i espanyol

SINOPSI

Durant la dècada dels 60 i 70, l'extraradi barceloní es compon majoritàriament d'immigrants extremenys i andalusos que impulsen barris com Torre Baró, que encara no estan considerats com a part de la ciutat. Les seves barraques ni tan sols tenen aigua corrent o electricitat. Cansat que el Consistori mantingui que el transport públic no pot arribar a la zona perquè els carrers són massa estrets i insegurs, el conductor d'autobús de la TMB, Manolo Vital (Eduard Fernández) intentarà demostrar -al volant del seu autobús de la línia 47- que les autoritats no tenen raó. (Sensacine)

CRÍTICA

L'autobuser de Torre Baró

1978. L'autobuser Manolo Vital és un extremeny que viu amb la seva dona i la seva filla en una casa de Torre Baró, un barri suburbial de Barcelona situat al vessant d'una muntanya. La situació és precària, perquè gairebé no hi arriba l'aigua, els talls de llum són habituals, els camins no estan asfaltats i no tenen transport públic. El Manuel, que va arribar d'Extremadura en la postguerra i va construir amb les seves mans aquelles cases pobres juntament amb un grapat d'immigrants, continua lluitant molts anys després per aconseguir les millors condicions per a la seva comunitat.

EI 47 és la història real de Manuel Vital (1923-2010) i de com un grapat de famílies va aixecar del no-res un dels barris més marginals de Barcelona. Tota la vida del protagonista va ser una lluita constant per aconseguir per a Torre Baró el que tenien els altres barris, amb moments que van arribar a la desesperació, incloent-hi alguna tragèdia. Dotat d'un gran carisma, el Manolo es va erigir en el cap visible d'aquesta comunitat i va resistir en aquell lloc apartat, que considerava casa seva, a diferència de molts altres veïns que es van veure obligats a marxar. **EI 47** és, per tant, un sentit homenatge a l'home que contra vent i marea va lluitar pels seus drets.

Tot i que Manolo Vital era un home d'idees esquerranes i profundament anticlerical, el director i guionista **Marcel Barrena**, prefereix passar de puntetes respecte a aquests aspectes, encara que queden de manifest en certs detalls. D'aquesta manera guanya força el seu personatge, ja que reivindica per sobre d'ideologies i polítiques partidistes el dret bàsic a viure en condicions dignes, fet que iguala totes les persones. De fons, el guió de Barrena, coescrit amb **Alberto Marini**, parla del drama en la postguerra dels que van haver d'abandonar la seva terra –Andalusia i Extremadura, principalment– per buscar oportunitats en les grans ciutats. Hi ha alguns passatges especialment emotius, i en general la trama entrellaça bé les relacions familiars i també els estira-i-arronsa entre alguns veïns, alhora que mostra les dificultats per fer-se sentir per les autoritats per part dels ciutadans més pobres, per més que estiguem parlant dels primers anys de la democràcia a Espanya.

Després de *Mediterráneo*, el director Marcel Barrena torna a recórrer a **Eduard Fernández** per a protagonista d'**EI 47**. Pocs actors podrien brodar com ell la interpretació d'un personatge tan humà, tan poderós, tan veraç. La resta del repartiment està a l'alçada, especialment amb **Clara Segura** com la seva dona i la jove **Zoe Bonafonte** com la seva filla. Visualment el relat s'enriqueix amb la inserció d'alguns enregistraments antics de la Barcelona els anys 70, fet que ajuda a ambientar millor aquesta història de lluita i coratge.

Pablo de Santiago – decine21.com